

Yalnız Kadınlar mı Suçlu

– A.Müfit KUTLU · 16 Ağustos 2009

B.

Kültürel sömürünün yaygınlaştığı , kadının bir cinsel araç olarak kullanıldığı çağımızda her yıl "Kadınlar Günü " kutlanır . Sanayileşme döneminde Batı'da kadın haklarının konuşulmaya başlaması iş alanındaki kadının sömürülmesiyle ortaya çıkmıştır .

İnsan hakları ve demokrasi konusunda araştırmaları olan bir avukat , genel ev kadınlarının haklarıyla ilgili bir yazı kaleme almış ama meseleye hep mesai, sigorta ve ücret açısından bakmış . Çünkü gözündeki gözlük öyle .

Yazısının bir bölümünde diyor ki " Türkiye'de tescilli 15 binin üzerinde genel ev kadını bulunmaktadır . Genel ev kadınının ne koşullarda çalıştırıldığı , kaçının sigortalı ve sosyal güvenceli olduğu , işçi mi yoksa değil mi ; ne menem bir şey olduğu belirlenmiş değildir ... .. Bu kadınlar çalıştıkları evlerde tabiri caiz ise müebbet hapse mahkum gibi çalışırlar . ... .. Bu kadınlar işçi ise fazla mesai ücretini kimden alırlar ? Senelik hakkını , bayram tatili hakkını kim öder ? Zamlı ücret alırlar mı ? ... .. Bu işe veda ederken servet sahibi olmuşsa kazanılan milyonlar nereye ve nasıl gitmiştir ? ... .. Kaçı sesini duyurabilmiştir ? ... .. Devlet bu evlere girer mi ? Hiç bileniniz var mı ? "

Kadınların ekonomik ve sosyal hakları araştırılırken muhakkak bunların sorgulanması gereklidir ama kadının yapmak zorunda olduğu iş (!) insanlık onuru ve gururu ile bağdaşılıyor mu ; önce ona bakmak gerekir . Bir kadının bedenini , etini satarak yaptığı bir işte hangi hak , hukuktan bahsedeceksiniz ? Bu kader mahkumu kadınları o batakhanelere düşüren sistemin organizatörleri hiç kuşkusuz erkeklerdir . Bu zavallı kadınların arka planında genelde hain babalar ve namussuz kocalar vardır .

Bir din görevlisi anlatmıştı " Merkez Cezaevine mahkumlarla sohbet için giderdim . Bir gün kadınlar kısmında haylice coşmuştum ki arka sıralardan genç bir kadın ayağa kalkarak ' Hoca ; sen ne anlatıyorsun ? Hep kadınlara çattın ... Erkeklerin hiç mi kabahatı yok ? İçki içen , evinde rakı sofrası kurdurup arkadaşlarını çağıran kocam , beni erkek arkadaşlarına satmak istedi . Kavga edip evden kaçtım . Karakola sığındım , orada bir polis benim ırzıma geçti . Karakoldan kaçıp ana babamın evine vardım , onlar da ' sana yedirecek ekmeğimiz yok ; kocanın evine dön !' diyerek beni kapının önüne koydular . Sonra tekrar evime döndüm . Bir gece yine sarhoş kocam , beni arkadaşlarına satmak isteyince elime geçirdiğim bir ekmek bıçağıyla kocamı öldürdüm . Hoca !... Söyle bakalım .. yalnız biz mi suçluyuz ? '

İzmir Emniyet Müdürlüğünün yaptığı bir araştırmaya göre genel ev kadınlarının büyük çoğunluğu Ramazan ayında oruç tutmakta , kurban kesmekte , Allah'a inanmakta , yaptıkları işi çocuklarından gizlemekte , çocuklarını şehirde kiraladıkları evlerde parayla özel bakıcılara baktırmaktadırlar . Hepsinin

özlemi , içinde buldukları ortamdan kurtularak kendi evlerinin hanımı olabilmektir . Örümcek ağına düşen kanatları tozlu kelebekler gibi çırpınıp kurtulmaya çalışırlar .

Çok merhametlidirler . Ezilmişliğin , kirletilmişliğin , sömürü ve ihanetin hüznü içinde inlerler . Dış görünüşleri acımasız , vahşi ve saldırgan ama iç dünyaları bir yangın yerinin sönmüş görünen kızgın küllerine benzer .

Bu kadınların insanca , kadınca yaşama hakları vardır . Toplumumuza yakışan davranış , bu bataklıkları kurutmak oradaki dalları kırılmış örselenmiş gül fidanlarının gül bahçelerinde yaşamalarını sağlamak olmalıdır .

Bu kadınların kazancından KDV alan sistem bana ters geliyor .

Mesele , bu kadınların ekonomik haklarından ziyade onların sosyal hayatlarıdır .

Ve mesele kadının insanca , kadınca yaşama meselesidir .